

STANOVISKO
Konzultačného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky
pre aplikáciu správneho poriadku
z 28. júla 2005
č. 15

Poučenie o možnosti preskúmať rozhodnutie súdom podľa § 47 ods. 4 správneho poriadku je povinnou náležitosťou každého písomného vyhotovenia procesného rozhodnutia správneho orgánu.

X X X

Otázka: Zákonom č. 527/2003 Z. z. bol doplnený § 47 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorého obsahom poučenia je aj údaj o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom. Je povinnosťou správneho orgánu uvádzať tento údaj aj v rozhodnutí vydanom podľa § 29, § 30 a podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku? Sú tieto rozhodnutia preskúmateľné súdom?

X X X

Odpoveď: Konzultačný zbor Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pre aplikáciu správneho poriadku vo svojom stanovisku z 19. apríla 2004 č. 8 uverejnenom vo Vestníku vlády SR (čiastka 7/2004) zaujal stanovisko, že poučenie o možnosti preskúmať rozhodnutie súdom podľa § 47 ods. 4 správneho poriadku je všeobecnou náležitosťou každého písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny poriadok neustanovuje žiadnu výnimku z tohto pravidla, a preto povinnosť správneho orgánu uviesť v rámci poučenia údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom, sa týka nielen hmotnoprávneho, ale i procesnoprávneho (t. j. procesného) rozhodnutia.

V slovenskom právnom poriadku platí zásada, že všetky rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa rozhoduje o subjektívnych právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, podliehajú súdному preskúmaniu. Vyplýva to z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu nesmie byť (a to ani zákonom) vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku súdy nepreskúmajú procesné rozhodnutia správnych orgánov týkajúce sa vedenia konania. Rozhodnutie o prerušení konania podľa § 29 a rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku, ktorým odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie zrušuje a vracia správne orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie, sú takýmito rozhodnutiami.

K možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia o zastavení konania podľa § 30 správneho poriadku zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č. 85 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov 5/2004, v ktorom vyslovil názor, že rozhodnutie o zastavení správneho konania – je síce svojím charakterom procesným rozhodnutím, netýka sa však vedenia konania, ale ukončuje konanie bez meritórneho rozhodnutia.